

Kveiteaktivitet i oppdrettskar – når, hvor og hvor mye?

Malin Østervold, Tora Lervik, Ana S. Gomes, Ivar Rønnestad og Endre Lygre

Bakgrunn

For å redusere fôrsvinn hos kveite (*Hippoglossus hippoglossus*) er en mer effektiv fôringsportokoll nødvendig. Overføring er skadelig for bunnfisk ettersom avfall på bunnen gir godt grunnlag for bakterievekst, og kveiten kan få utslett på buken.

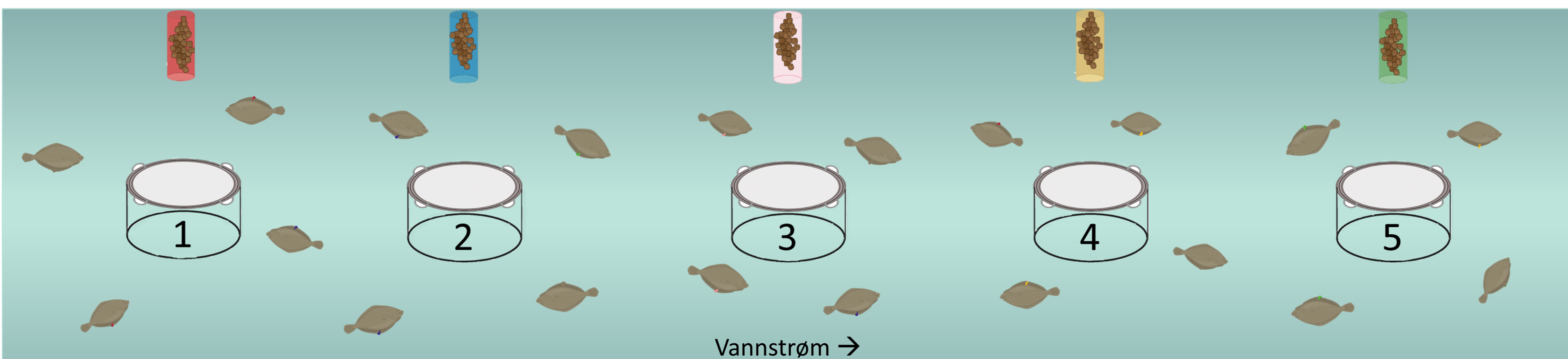
En viktig del av utviklingen av en forbedret fôringsprotokoll er økt kunnskap om atferd og migreringsmønster. Ved å dokumentere distribueringen av fisk kan det bidra til å finne ut hvordan fôret skal fordeles i tanken.

Mål

- Utvikle en metode for å tagge kveiten slik at pit-merket ikke ender opp i fileten som skal selges til menneskelig konsum.
- Plassere antennene i tanken slik at fisken blir registrert når den passerer.
- Analysere fiskeaktivitet i kommersielle kar.

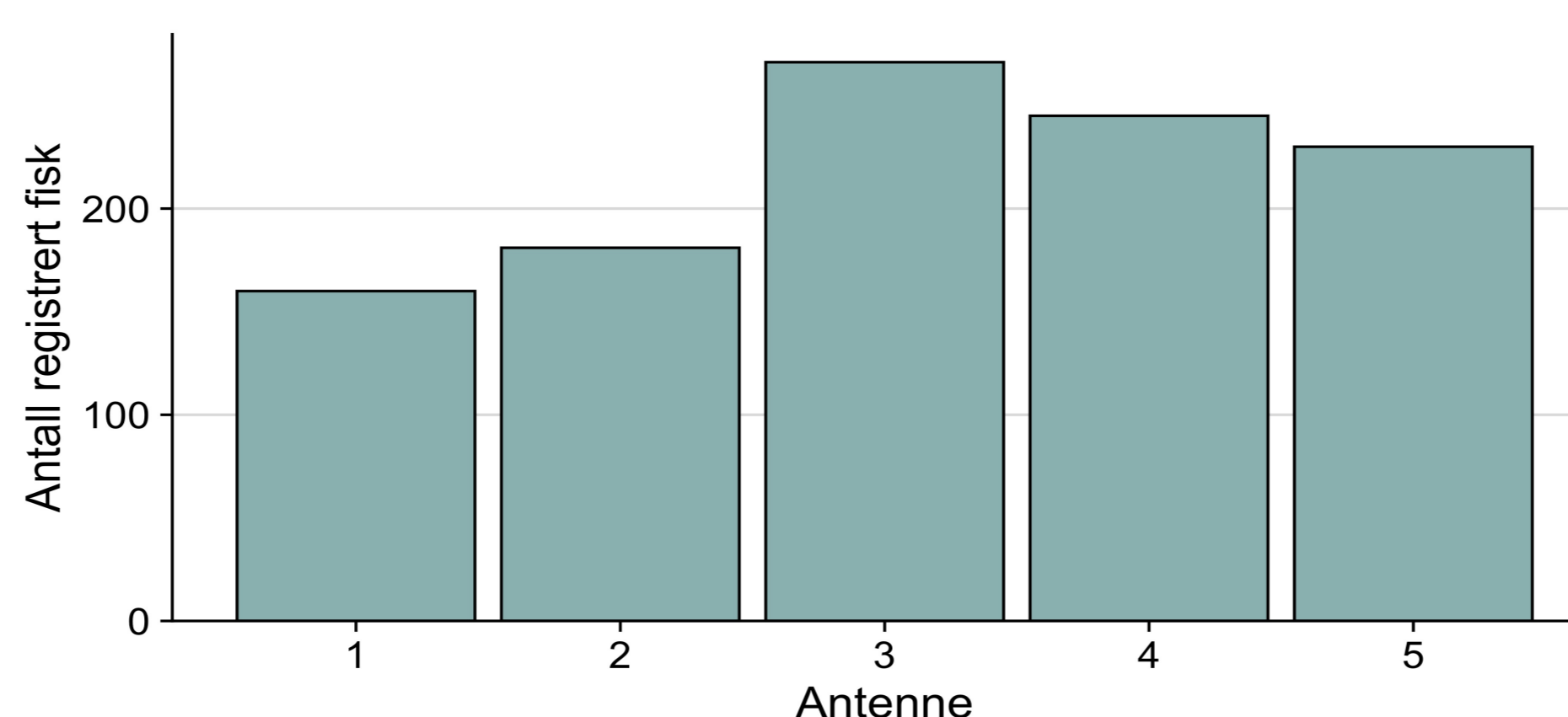
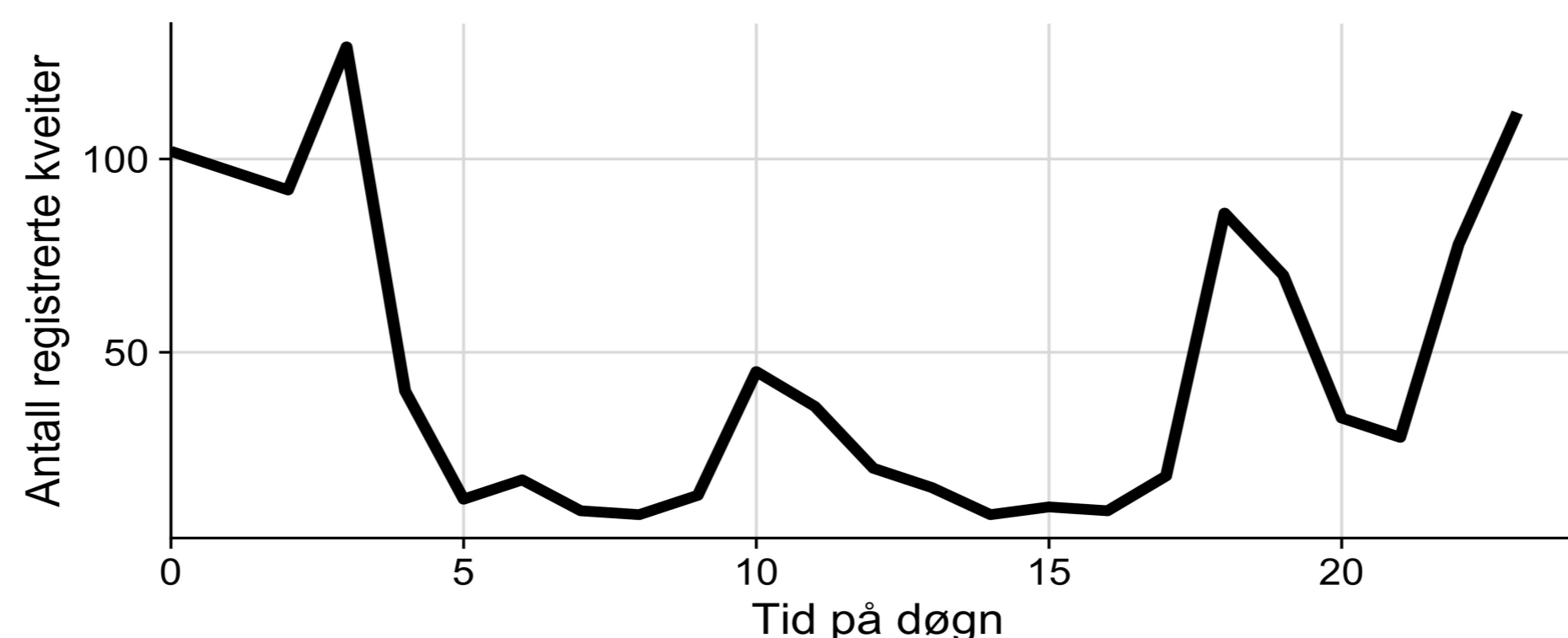
Material og metode

- Designe og produsere 1000 finnemerket med pit-tags. Limte pit-tags på finnemerket, og sikret dem med krympestrømpe.
- Hos Sogn Aqua sitt kommersielle matfiskanlegg tagget vi ca. 1000 kveiter, fordelt på 4 kar.
- Ved hver foringsstasjon ble det plassert en antenne som registrerer merket fisk. Rekkevidden på antennene måtte kontrolleres manuelt.

Resultat

- Nattaktive, lite registreringer i løpet av dagen.
- En «topp» kl. 18⁰⁰-19⁰⁰, da kveldsfôringen starter.
- Flest registreringer på antennen i midten.
- Lavest antall registreringer hvor vannstrømmen kommer inn.

Konklusjon

- Finnemerkene med pit-tags funket til å tagge kveiten.
- Høy aktivitet kan tilsa at fôring bør foregå på natten for kveite.
- Fôringsmengde kan økes ved antenner som har mange registreringer.

SCAN ME